

ΛΕΥΚΩΜΑ

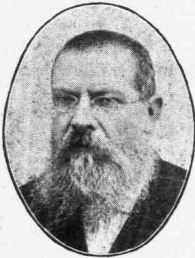
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΤΥΠΟΥ

[Συνεχίζομεν και αύθις τήν μικράν ᾠδε πινακοθήκην τοῦ «δημοσιογραφικοῦ λευκώματος», ἣν καθιερώσαμεν εἰς τοὺς προηγηθέντας τόμους τῶν ἐτῶν 1904 και 1905. Ὑπομιμνήσκομεν, ὅτι σκοπὸς ἡμῶν εἶνε νὰ γνωρίσωμεν ἐπὶ τὸ αὐτό, πρὸς ἀλλήλους και ἀνά τὸ Πανελλήνιον τοὺς εὐγενεῖς Ἐργάτας τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας, ὅσοι ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς και πολιτικῆς ἀναπλάσεως τοῦ Ἔθνους. Ἡ συγκέντρωσις ὅλων τῶν πολλαχοῦ δημοσιογραφικῶν φυσιογνωμιῶν, τῶν ἐν τοῖς διαφόροις κέντροις τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἀποβαίνει δυσχερῆς. Ἄλλὰ βαθμηδόν, ἐλπίζομεν νὰ συμπληρώσωμεν τήν δημοσιογραφικήν ταύτην πινακοθήκην].

“ΧΡΟΝΟΣ” ΑΘΗΝΩΝ Διευθυντῆς και ἐκδότης Κωστῆς Χιρόπουλος.—Ὁ ἰδρυτῆς τοῦ γνωστοῦ και δημοφιλοῦς ἀθηναϊκοῦ φύλλου, τοῦ ἔχοντος τήν πρώτην ἐν Ἑλλάδι κυκλοφορίαν. Διδάκτωρ τοῦ δικαίου, ἐπὶ ἔτη μακρὰ ἀσκηθεὶς εἰς δημοσιογραφικοὺς ἀγῶνας, ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πρώτων χρονικογράφων τοῦ «Σκρίπ», πνευματώδης και χαριτολόγος, χειριζόμενος μετ’ εὐστροφίας τὸ ὄπλον τῆς λεπτῆς και ἐπικαίρου εἰρωνείας, πλήτων ἅμα και παιδρῶνων διὰ τοῦ γέλοτος και τῆς φαιδρότητος, ἣν γνωρίζει νὰ διεγείρῃ διὰ τοῦ κομποῦ καλάμου του. Οἱ ἀναγνώσται τοῦ “Ἡμερολογίου” ἐγνώρισαν ἤδη τὸν συμπαθεὶς λογογράφον και ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ συνεργασίας του. Ὁ “Χρόνος”, ἐνήμερος εἰς τὰ φλέγοντα ζητήματα τῆς ἡμέρας, συγκεντρῶν ἐπιλεκτον συνεργασίαν, ἐνισχυόμενος ὑπὸ τοῦ κοινου, διακρίνεται

ὡς ἐν τῶν ἀρίστων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων τῆς πρωτευούσης, ἐκείνων, τὰ ὅποια διὰ τε τήν ἀνεξαρτησίαν τοῦ φρονήματος, ἦν συνεπάγεται και ἡ ὕλική του φύλλου ἀνεξαρτησία, τιμῶσιν ὄντως τὸν ἑλληνικὸν τύπον και διαφωτίζουναι χειραγωγούντες τήν κοινήν γνώμην εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τήν πολιτικήν εὐκοσμίαν και τήν κοινωνικήν πρόοδον.

ὁ κ. Φιλάρετος εἶνε ἐκ τῶν ἀληθῶς ἐναρέτων καὶ χριστιανικῶν ἀνδρῶν ἐνισχύων τοὺς λόγους αὐτοῦ διὰ τοῦ ἰδίου παραδειγματός.

“**ΛΟΓΟΣ**... Σ. Α. Φιλάρετος.—Ὁ μέχρις ἐσχάτων ἐπὶ 25 συνεχῆ ἔτη διατελέσας διευθυντῆς τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Α. Μακράκη ἰδρυθείσης χριστοκρατικῆς ἔφημερίδος ὁ «Λόγος», ἧς ὑπῆρξεν ὁ νοὺς πράγματι καὶ ἡ ψυχὴ. Συγγραφεὺς πλείστον φιλοσοφικῶν καὶ θεολογικῶν συγγραμμάτων, ῥήτωρ εὐφραδῆς καὶ διδάσκαλος ἀκαρπνῆς τοῦ θείου λόγου, ὄν ἐκήρυξεν εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἐνώπιον χιλιάδων ἀκροατῶν. Ὑπῆρξε πρὸς τούτους ὁ κύριος παράγων καὶ ἡ ψυχὴ τῆς ὑπὸ τὸν κ. Μακράκη γνωστῆς ἐργασίας. Ὁ «Δεκάλογός» του εἶνε ἀληθῶς ἐκ τῶν ἀρίστων μορφωτικῶν συγγραμμάτων διὰ τὸν λαόν. Καὶ ἄλλας ὁμοῦς συγγραφὰς ἀξίας λόγου ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὡς λ. χ. τὸ τῆς «Ἀνθρωπίνης Φύσεως», τὸν «Ἡθικὸν Νόμον», τὸ «Μέλλον τῆς Ἀνθρωπότητος» κλπ. Ἐπὶ πλεόν

τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ψυχαγωγῶν, τέρπων καὶ διδάσκων διὰ τῶν ἐπικοινωνητικῶν ἀναγνωσμάτων του τὰς ἀπαλὰς τῶν παιδῶν ψυχὰς.

“**ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ, ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ.** Διευθυντῆς Ἰω. Ρ. Σακελλαρίδης.—Ὁ εὐπαιδευτός καὶ δραστηρίως ἰδρυτῆς καὶ ἐκδότης τοῦ ἐν Κων/πόλει ἀξιολόγου παιδικοῦ περιοδικοῦ, ἐκ τῶν πρώτων αὐτοῦ δημοσιογραφικῶν καλῶν. Ἐξέδωκε πρότινος δύο ἀτυχῶς μόνον τόμους (1901 καὶ 1902) τοῦ ἀρίστου ὑπὸ πᾶσαν ἐποχὴν Ἑγκυκλοπαιδικοῦ Ἡμερολογίου «Ὁ Φάρος τῆς Ἀνατολῆς», ὁνοῦς τῶν τελειοτέρων τοῦ ἔιδους του, διὰ τὸ ἐπίον δικαιούται νὰ σεμνύεται ἡ ἐν Κων/πόλει βιβλιοεκδοτικὴ. Ὁ «Παιδικὸς Κόσμος» του εἶνε ἀπὸ τὰ ἐξανθρωπιστικώτερα δημοσιογραφικὰ ὄργανα

χείου καὶ τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἑλλάδος, λόγῳ τοῦ ὑψίστου καὶ πρακτικωτάτου σκοποῦ, ὄν μετὰ θέρμης ἐπιδιώκει.

“**ΦΟΡΜΙΓΞ**... Ἰω. Θ. Τσούκλις.— Διευθυντῆς καὶ ἀρχισυντάκτης τῆς μόνης ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀνά τὴν Ἀνατολὴν ἔφημερίδος, ἧτις ἀσχολεῖται εἰδικῶς καὶ τελεσφόρως περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ δημόδη μουσικὴν τοῦ ἔθνους, πραγματευομένη τὴν σπουδὴν καὶ ἐξέτασιν αὐτῆς ὑπὸ πᾶσαν ἐποχὴν, ἱστορικὴν, τεχνικὴν, θεωρητικὴν καὶ ῥυθμικὴν. Ἡ «Φόρμιγξ» ἐξασφάλισα ἐν ταῖς στήλαις αὐτῆς τὴν συνεργασίαν τῶν πολλαχῶς κορυφαίων μουσικολόγων καὶ θέσασα αὐτοὺς εἰς ἐπικοινωνίαν καὶ συζήτησιν καὶ ἀμίλλαν, ὑπόσχεται πολύτιμον τὴν συμβολὴν εἰς τὴν ἔρρυναν καὶ συστηματοποίησιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν μουσικῆς. Δημοσεύει ἀρχαίας ἀνεκδότους πραγματείας ἐκ τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἐκκλησιαστικὰ μέλη, δημῶδεις μελωδίας, διατελεῖ δὲ λίαν δικαίως ὑπὸ τὴν εὐνοίαν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ Οἴκ. Πατριαρχάτου